

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXII. — Wydana i rozesłana dnia 1. kwietnia 1892.

(Zawiera Nr. 60—62.)

60.

Obwieszczenie ministerstwa obrony krajowej z dnia 26. marca 1892,

podające do wiadomości dodatkowe zamieszczenie czteroklasowej rządowej szkoły przemysłowej wyższej w Pradze w wykazie tych zakładów naukowych krajowych, które pod względem służby ochotniczej jednorocznej uważane są za równe gimnazjom wyższym i szkołom realnym wyższym.

Na zasadzie ustępu drugiego §u 2go ustawy o służbie wojskowej i w porozumieniu z interesowanymi ministerstwami, czteroklasowa rządowa szkoła przemysłowa wyższa w Pradze uznana zostaje za równą gimnazjom wyższym i szkołom realnym wyższym pod względem udowodnienia klasyfikacji naukowej do służby ochotniczej jednorocznej.

Postanowieniem niniejszem uzupełnia się załączkę II a do Iszej części przepisów o służbie wojskowej, ogłoszonych rozporządzeniem tutejszem z dnia 15. kwietnia 1889 (Dz. u. p. Nr. 45).

Weltersheimb r. w.

61.

Ustawa z dnia 28. marca 1892,

zmieniająca artykuł II ustawy z dnia 3. października 1891 (Dz. u. p. Nr. 150), o ulgach i zapomogach z powodu szkód zrządzonych przez mszycę winną (*Phylloxera vastatrix*).

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Zmienia się dotychczasową osnovę artykułu II. ustawy z dnia 3. października 1891 (Dz. u. p. Nr. 150) i tenże opiewać ma na przyszłość jak następuje:

„Artykuł II.

W takim przypadku, gdy mszyca winna zrzędzi w gminie spustoszenie, i dotknięci tem posiadacze gruntowi popadną w czasowy niedostatek, Minister rolnictwa mocen jest udzielać zaliczek bezprocentowych na przywrócenie winnic zniszczonych do dawnego stanu.

Zaliczki te dawać można bezpośrednio bądź poszczególnym posiadaczom gruntów, bądź gminie, bądź spółce z ograniczoną lub nieograniczoną poręką, utworzonej na zasadzie ustawy z dnia 9. kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 70) do popierania zarobku lub gospodarstwa posiadaczy gruntowych, bądź na-

koniec stowarzyszeniu mającemu według statutu na celu w ogólności popieranie kultury kraju, lub w szczególności uprawę wina w odnośnej gminie.

Jeżeli zaliczka udzielona być ma bezpośrednio posiadaczowi gruntu, potrzebne jest do tego zabezpieczenie hipoteczne przypuszczalnie dostateczne, przyczem uwzględniać należy wartość miejscową, jaką winnica będzie miała po przywróceniu do dawnego stanu; wyjątkowo można także dać posiadaczowi gruntu zaliczkę bez zabezpieczenia, w takim razie, jeżeli ze względu na jego stosunki ekonomiczne i osobiste, okazuje się to dopuszczalnem i usprawiedliwionem.

Gdy o zaliczkę stara się sama gmina, spółka lub stowarzyszenie i zachodzi pytanie, czy ubiegający się o zaliczkę ma dać zabezpieczenie lub czy ofiarowane zabezpieczenie jest dostateczne, w każdym z osobna przypadku decyduje Minister rolnictwa, z uwzględnieniem zachodzących stosunków.

We wszystkich jednak przypadkach udzielenie zaliczki podlega takiemu warunkowi, żeby ubiegający się o nią otrzymał najmniej taką samą zapomogę z funduszków krajowych.

Zaliczki, na których udzielenie Minister rolnictwa zezwoli, wypłacane będą w miarę porządnego wykonania planu robót około przywrócenia winnic do dawnego stanu, w ratach temu planowi odpowiednich; mają zaś być zwrócone w stosownych kwotach częściowych, przez Ministra rolnictwa ustanowionych, z których pierwsza płatna jest z końcem dziesiątego roku od otrzymania pierwszej raty zaliczki.

§. 2.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi rolnictwa i Memu Ministrowi skarbu.

Budapeszt, dnia 28. marca 1892.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Falkenhayn r. w.

Steinbach r. w.

62.

Rozporządzenie ministerstwa rolnictwa z dnia 29. marca 1892,

do artykułu II. ustawy z dnia 3. października 1891 (Dz. u. p. Nr. 150), tyçącego się zaliczek na przywrócenie do dawnego stanu winnic przez mszycę winną zniszczonych.

Ponieważ osnowa artykułu II. ustawy z dnia 3. października 1891 (Dz. u. p. Nr. 150) została

ustawą dodatkową z dnia 28. marca 1892 (Dz. u. p. Nr. 61) zmieniona, przeto uchyla się niniejszem rozporządzenie ministerstwa rolnictwa z dnia 10. listopada 1891 (Dz. u. p. Nr. 158) a na jego miejsce wydaje się rozporządzenie następujące:

§. 1.

Gdy mszyca winna zrządzi w gminie spustoszenie i posiadacz gruntu tejże gminy popadną w czasowy niedostatek, Minister rolnictwa mocen jest udzielać zaliczek bezprocentowych na przywrócenie winnic zniszczonych do dawnego stanu — tak wtedy, gdy spustoszona kultura winna ma być bezpośrednio do dawnego stanu przywrócona, jak i wtedy, gdy na zarażonych parcelach zaprowadzona być ma tymczasowo inna kultura, a mianowicie:

- a) bezpośrednio poszczególnym posiadaczom gruntowym, kłeską dotkniętym, albo
- b) samej gminie, albo
- c) spółce posiadaczy gruntowych kłeską dotkniętych, utworzonej na zasadzie ustawy z dnia 9. kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 70) z poręką ograniczoną lub nieograniczoną, lub wreszcie
- d) stowarzyszeniu, które według statutu ma na celu w ogólności popieranie kultury krajowej lub w szczególności uprawę wina w odnośnej gminie.

Ubiegający się o zaliczkę, do którejkolwiek z kategorii wyżej pod a—d wzmiankowanych należy, winien podać prośbę (wolną od stępla na zasadzie artykułu III. ustawy) do Władzy administracyjnej powiatowej.

§. 2.

W prośbie tej, prócz innych szczegółów celowi odpowiednich, podać należy:

- a) przybliżone koszty zamierzonego przywrócenia winnic do dawnego stanu i plan robót w tym celu projektowanych;
- b) jakie ofiaruje się zabezpieczenie przyszłego zwrotu zaliczki a według okoliczności stosunki, uzasadniające prośbę o zaliczkę bez zabezpieczenia.

§. 3.

Władza administracyjna powiatowa, po skutecznieniu dochodzeń i przesłuchań, jakie jeszcze będą potrzebne, przedstawić ma podanie Władzy administracyjnej krajowej, z opinią tak co do tych okoliczności, które według ustawy stanowią w ogół-

ności warunek udzielenia zaliczki (pustoszenie winnic przez mszycę winną i czasowy niedostatek posiadaczy gruntowych tą klęską dotkniętych), jakoteż co do prośby w ogólności i szczegółów w niej zawartych, przyczem, o ile chodzi o zabezpieczenie, mieć należy wzgląd na postanowienie §. 5. poniżej zamieszczonego.

§. 4.

Władza administracyjna krajowa, przekonawszy się, że podanie czyni zadość ogólnemu warunkowi ustawowemu co do udzielenia zaliczki (§. 3), ma następnie stwierdzić, czy ziszcza się także warunek wzmiankowany w przedostatnim ustępie artykułu II. ustawy z dnia 3. października 1891, to jest, żeby dotknięci otrzymali najmniej taką samą zapomogę z funduszków krajowych, poczem winna podanie z własnymi wnioskami co do udzielenia i wysokości zaliczki i co do wszelkich innych okoliczności, łączących się z powyższemi (zabezpieczenie, plan robót, raty zwrotne itd.), przedstawić ministerstwu rolnictwa do decyzji.

§. 5.

Przy ocenianiu, czy w ogóle należy żądać, żeby przyszły zwrot zaliczki został zabezpieczony i czy zabezpieczenie ofiarowane przez ubiegającego się o zaliczkę może być uważane za przypuszczalnie dostateczne, jakoteż przy czynieniu wniosków w tym względzie, Władze administracyjne pierwszej i drugiej instancji winny trzymać się odnośnych postanowień trzeciego i czwartego ustępu artykułu IIgo ustawy z dnia 3. października 1891 i w granicach tych postanowień postępować mają według następujących zasad:

- a) przyjmuje się za prawidło, że do udzielenia zaliczki bezpośrednio poszczególnym posiadaczom gruntowym (§. 1, lit. a), zabezpieczenie hipoteczne jest potrzebne i że tylko wyjątkowo można dawać im zaliczki bez zabezpieczenia; przy udzielaniu zaś zaliczki gminie, spółce lub stowarzyszeniu (§. 1, lit. b, c, d) wtedy tylko należy żądać zabezpieczenia, gdy ze względu na szczególne stosunki okazuje się to potrzebnem;
- b) we względzie wymiaru zabezpieczenia mieć należy na uwadze, że stosownie do warunku ustawowego chodzi o wspomaganie posiadaczy gruntowych, którzy w skutek spustoszeń zrządzonych przez mszycę winną popadli już w czasowy niedostatek i że przeto nie odpowiadałoby celowi i duchowi ustawy, odmawianie zaliczki posiadaczowi gruntu, który

właśnie dla swego niedostatku nie może dać takiego zabezpieczenia, jakiego w stosunkach normalnych należałoby od niego wymagać;

- c) owszem szczególną wagę przywiązywać należy do tej okoliczności, czy w zachodzącym przypadku ogół wydatnych stosunków daje większą lub mniejszą rękojmią, że zaliczka będzie sumiennie i właściwie użyta na przywrócenie winnic do dawnego stanu i im ta rękojmia jest większa, tem bardziej zmniejszyć można żądanie co do materialnego zabezpieczenia aż do zupełnego uwolnienia od niego.

§. 6.

Jeżeli ministerstwo rolnictwa zgodzi się na udzielenie zaliczki, ustanowione będą zarazem kwoty częściowe, w których zaliczka stosownie do ostatniego ustępu artykułu II. ustawy z dnia 3. października 1891 odpowiednio planowi robót i pod warunkiem porządnego trzymania się tego planu ma być wypłacona, jakoteż kwoty częściowe, w których zaliczka wedle tego samego ustępu ustawy ma być w swoim czasie zwrócona.

§. 7.

Jeżeli orzeczeniem ministerstwa rolnictwa będzie stwierdzone, że bez usprawiedliwienia się zaniebano wykonać roboty w planie projektowane lub że wykonano je z oczywistą niedbałością lub w sposób celowi przeciwny, traci się prawo do nieotrzymanej jeszcze raty przyzwołonej zaliczki i powstaje obowiązek zwrócenia otrzymanej już kwoty zaliczki a to niezwłocznie, bez względu na terminy zwrotu (§. 6) wyznaczone pod warunkiem porządnego wykonania robót.

§. 8.

Czynności urzędowe, które w myśl ustawy a względnie niniejszego rozporządzenia mają być podjęte, wykonywać należy zawsze z jak największym pośpiechem i w tym celu zostawia się Władzom administracyjnym krajowym odpowiednie ułożenie się z odnośnemi wydziałami krajowemi co do jednoczesnego lub wspólnego rokowania względem prośb o zaliczki z jednej strony z funduszków rządowych, z drugiej strony z funduszków krajowych, jakoteż wydanie Władzom powiatowym w porozumieniu z wydziałami krajowemi a według okoliczności także samodzielnie formularzy do łatwiejszego i szybszego załatwiania odnośnych czynności, jakoteż w razie potrzeby także szczegółowych instrukcyj

rzeczowych w granicach ustawy i niniejszego rozporządzenia.

Władze administracyjne krajowe winny nadto ułożyć się z odnośnemi wydziałami krajowemi co do odpowiedniego urzędnika nadzoru technicznego nad wykonaniem planu tych robót, na które dano zaliczki z funduszków rządowych i krajowych a zarazem postarać się, żeby jak najrychlej donoszono o przypadkach, w którychby plan robót nie był porządnie

wykonany, w skutek czego postanowienia §. 7go powinnyby wejść w zastosowanie.

O układach, które Władze administracyjne krajowe zawrą w powyższych względach z Wydziałami krajowemi uwiadomić należy ministerstwo rolnictwa.

Falkenhayn r. w.

Sprostowanie.

W rozporządzeniu ministerstwa handlu z dnia 15. lipca 1891, tyczącem się udowadniania uzdolnienia do obsługi i nadzoru kotłów parowych, jakoteż do obsługi (kierowania, prowadzenia) machin parowych, lokomotyw i machin na statkach parowych, zamieszczonem pod l. 108 w XXXVII Części Dziennika ustaw państwa z r. 1891, zaszła omyłka we wszystkich czterech wzorach świadectw uzdolnienia, do tego rozporządzenia (str. 308, 309, 310 i 311) dołączonych, którą sprostować należy w sposób następujący:

We wszystkich tych wzorach, w wierszu 7 od góry, zamiast za uzdolnionego, powinno być: **za . . . . . uzdolnionego**; nadto w wierszu 8, także we wszystkich czterech wzorach, wyraz ostatni **jako**, tudzież kropki po tym wyrazie umieszczone, należy wykreślić i położyć punkt.